

موفقیت من بانک من

www.azizibank.af

1515

صفحه ۶

دست رد مجلس به مردم سالاری

نمایندگان می‌پندارند کار خود را تمدید کردند

صفحه ۳

افغانستان عضو فدراسیون بین‌المللی اسکی شد

حقوق زن و فقدان تیوری

آینده افغانستان و سازمان‌های منطقه‌یی

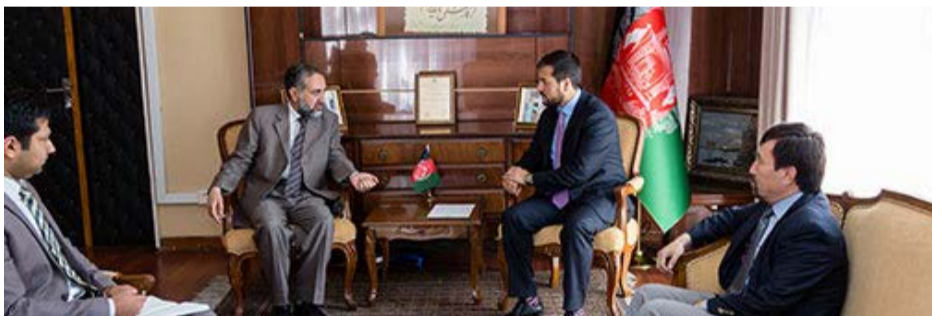

بلخ را با هزار خون دل «بلخ» ساخته‌ایم!

درگیری در تورخم

اعتراض شدید کابل و اسلام آباد بر همدیگر

دوکتور نصیر احمد اندیشه معین مالی و اداری وزارت امور خارجه با سفیر پاکستان داشت، یادآور گردید که برای ایجاد تأسیسات در تورخم، در نتیجه بحث‌هایی که در مطابقت به موازین بین‌المللی میان دو کشور جریان داشت، توافقاتی صورت گرفته بود. اما بر خلاف این توافقات، شام روز گذشته، پاکستان به ایجاد تأسیسات...

بگذارد. وزارت امور خارجه افغانستان نیز پس از چاشت دیروز، آقای سید ابرار حسین سفیر پاکستان مقیم کابل را احضار کرده و اعتراض شدید جمهوری اسلامی افغانستان را در پیوند با رویداد اخیر در دروازه تورخم به وی بیان داشت. براساس خبرنامه وزارت خارجه، در ملاقاتی که

نیروهای امنیتی افغانستان و پاکستان باردیگر دیروز (۲۴ جوزا) در مرز تورخم درگیر شدند.

این درحالی است یکشنبه نیز نیروهای دو کشور درگیری شدیدی در مرز داشتند.

دولت پاکستان مدعی است که نیروهای افغانستان به سوی آنها آتش گشوده است؛ اما کابل بر عکس از حمله نظامیان پاکستانی بر نیروهای امنیتی افغانستان سخن می‌زند.

وزارت امور خارجه پاکستان ظهر روز دوشنبه کاردار سفارت افغانستان را احضار کرد تا مراتب اعتراض شدید اسلام آباد را نسبت به درگیری‌های روز گذشته در منطقه مرزی تورخم به وی ابلاغ کند.

پاکستان مدعی است که نیروهای افغانستان بدون دلیل اقدام به گشودن آتش به سمت نیروهای پاکستانی در گذرگاه مرزی تورخم کرده‌اند.

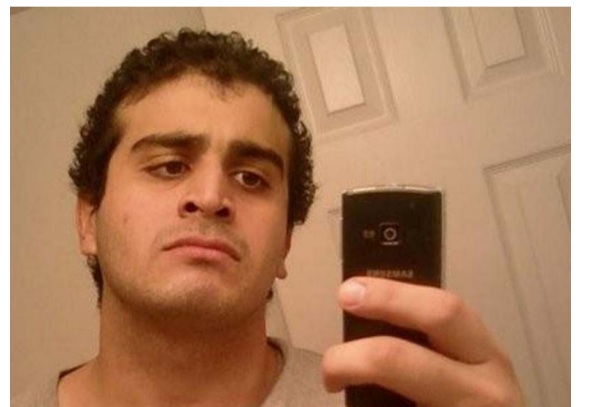
براساس بیانیه وزارت امور خارجه پاکستان، در جریان درگیری‌های یکشنبه در مرز تورخم، دو سرباز ارتش پاکستان و ۹ نفر از مردم عادی از جمله چند زن و کودک مجروح شدند.

همچنین از افغانستان خواسته شد تا درباره حوادث روز گذشته در تورخم تحقیقات دقیق انجام دهد و نتایج آن را با دستگاه‌های ذیربط پاکستان در میان

اف بی ای:

عمر متین داعش

ته د وفاداری اعلان کری و

د امریکا د استخباراتو فدرالي اداره اف بی ای وايي، د فلوریدا ایالت په اورلاندو ښار کې پر خلکو حمله کوونکي، د اسلامي دولت وسله والې ډلې یا داعش ته د وفاداری اعلان کړی و.

په اورلاندو کې په دې حمله کې لږ تر لږه ۵۰ تنه وژل شوي دي.

د امریکا د استخباراتو د فدرالي ادارې اف بی ای په وینا، عمر متین تر حملې مخکې د عاجلو حالاتو ځانگړو پولیسو ته تیلیفون کړی او له اسلامي دولت ډلې یا داعش سره یې د ملگرتیا پیغام ورکړی و.

د امریکا پولیسو پروډیکشنې وویل، عمر متین په اورلاندو کې د خلکو د وژلو مسئول گڼي.

حمله کوونکي، د پېښې سیمې ته د امنیتي ځواکونو تر رسېدو وروسته، له پولیسو سره په ډزو کې وژل شوی دی.

د امریکا ولسمشر بارک اوباما... ادامه صفحه ۶

ارمغان نامیمون مجلس نماینده‌گان در دوساله‌گی ۲۴ جوزا

زنجیره تقلب و کارزار مانع‌تراشی فراراه اصلاحات انتخاباتی که یک سر آن کمیسیون‌های انتخاباتی و دفترهای مفشن مهندسان بازنشسته شرمساری‌های ۱۳۹۳ قرار داشته و سر دیگر آن متأسفانه به شماری از چهره‌های تمامیت‌خواه و دشمنان مردم‌سالاری و کفتمان وحدت ملی در نزدیکی‌های دفتر رییس‌جمهوری می‌رسد؛ بی‌تردید از این‌که فعالیت‌های دوماه‌شان نتیجه داده و فرمان رییس‌جمهوری برای دومین بار از سوی پارلمان کشور رد شد، احساس پیروزی می‌کنند

شهید ثاقب

بلخ را

با هزار خونِ دل «بلخ» ساخته ایم!

افغانستان تابلوهایی را دیده‌اید که در آن‌ها این شعار نگاشته شده است. این تابلوهای تبلیغاتی را شهرداری‌ها نصب می‌کنند تا فرهنگ شهردوستی را در میان مردم ترویج دهند. انگار که با فریاد بار بار و مکرر این شعار می‌توان شهردوستی را ترویج کرد! اما کسانی که کتاب «تحلیل دموکراسی در امریکا» اثر الکسی دو توکویل را خوانده باشند، می‌دانند که شهردوستی پدیده‌ی نیست که با شعارسرایبی و تابلوهای تبلیغاتی پدید آید، بل یک وضعیت وجودی است که با ارایه خدمات رفاهی، تأمین نظم و ثبات، توسعه و بازسازی، و دخیل‌سازی مردم در تصمیم‌گیری‌های مربوط به سرنوشت یک شهر و کشور از سوی حکومت در میان مردم تکوین می‌یابد. مردم هنگامی می‌گویند «شهرما، خانه ما است» که در آن احساس امنیت کنند و از اقتدار و آزادی برخوردار باشند. در چنین وضعیتی است که مردم، نه تنها با حرف، بل در عمل نشان خواهند داد که شهرشان را همانند خانه‌شان دوست داشته و از حریم آن با دل و جان پاسداری خواهند کرد.

از همایش‌های چند روز پسین نخبه‌گان بلخ دانسته می‌شود که آن‌ها به چنین وضعیت وجودی نایل شده و این نشانه حکومت‌داری خوب حکومت محلی آن ولایت و احساس رفاه و آرامش و اقتدار و آزادی شهروندان در سایه آن است. این نشان می‌دهد که مردم بلخ حکومت محلی‌شان را از خودشان می‌دانند و با آن احساس بیگانه‌گی نمی‌کنند. بنابراین، پیام صریحی که این همایش‌ها و نشست‌ها به توطیه‌گران و دسیسه‌گران ابلاغ می‌کنند این است:

یک: بلخ را با هزار خون دل «بلخ» ساخته ایم؛ بنابراین، اجازه آشوب‌گری را به هیچ کسی نخواهیم داد.

دو: تصمیم‌گیرنده اصلی این شهر ما هستیم، نه آن‌هایی که قصد راه‌اندازی آشوب دارند. سه: توطیه‌گران آگاه باشند تقابل با حکومت محلی بلخ که در سایه آن این همه پیشرفت و عمران و آبادانی میسر گردیده، تقابل با یک شهر است، ستیز با یک ولایت است و محکوم به ناکامی.

قرن‌ها و سده‌ها، طنین آواز ویرزیل را در همایش‌های پی‌هم نخبه‌گان بلخ در چند روز پسین می‌شنوم. بلخ امروزی، در مقایسه با سایر ولایات افغانستان؛ ولایتی امن، ثبات، و توسعه‌یافته بوده و هر ناظری که از آنجا دیدن کند، آثار تحول و دگرگونی، بازسازی و نوسازی و شهرآفرینی را در سیمای آن به‌وضوح می‌بیند؛ تحول و پیشرفتی که در اثر مشارکت مردم و تدبیر حکومت محلی به وجود آمده است. قطعنامه‌هایی که در چند روز پسین در همایش‌های متعدد توسط نخبه‌گان بلخ صادر شده‌اند، در حقیقت نشان‌دهنده آماده‌گی مردم به محافظت از دستاوردهای چهارده سال پسین آن ولایت می‌باشد. لب لباب و فشرده هشدار نخبه‌گان بلخ به آشوب‌گران این است که: ما امنیت و ثبات و آبادانی این شهر را به آسانی به دست نیاورده ایم که به آسانی از دست بدهیم. ما اجازه آشوب‌گری و اخلاص امنیت و ثبات بلخ را به هیچ کسی نخواهیم داد. ما از حریم شهرمان محافظت خواهیم کرد.

مردم بلخ روزهایی را نیز به یاد می‌آورند که شهرشان تحت سیطره پهلوان‌ها، چهره پادگان نظامی را به خود گرفته بود و جان و مال و ناموس‌شان هر لحظه در مخاطره قرار داشت. حافظه تاریخی مردم بلخ، به آن‌ها اجازه نمی‌دهد که باری دیگر شاهد بازگشت به گذشته باشند. این گونه خامی، دیگر هرگز!

شهردوستی

همچنان همایش‌های نخبه‌گان بلخ نشان داد که بلخیان امروزی تنها مردمان شهرنشین و شهرآفرین نیستند، بل فرهنگ‌آفرین نیز هستند؛ فرهنگ «شهردوستی»، حساسیت‌ها، نگرانی‌ها و آماده‌گی‌هایی که آن‌ها از خود در راستای محافظت از شهر در برابر توطیه‌های پسین نشان دادند، نشانه شکل‌گیری و ظهور فرهنگ شهردوستی در میان‌شان می‌باشد. بلخی‌ها نشان دادند که به آن‌قدر رشد و بلوغ سیاسی و فرهنگی رسیده‌اند که شهرشان را خانه‌شان پنداشته و از دل و جان دوستش بدارند.

«شهر ما خانه ما است!»، مطمئن هستیم هر کدام‌تان در هر گوشه و کنار شهرهای

به دنبال تحولات برخی گروه‌های معلوم‌الحال در بلخ؛ تا هنوز برای چندمین بار نخبه‌گان آن ولایت - اعم از فعالان سیاسی، نماینده‌گان شورای ملی و شورای ولایتی، علما و روحانیان، استادان دانشگاه و فعالان مدنی - در اماکن مختلف گردهم آمده و بر لزوم پاسداری از امنیت، ثبات و دستاوردهای چهارده سال پسین این ولایت در گستره عمران، آبادانی، نوسازی و بازسازی تأکید کرده و خواهان مهار فعالیت‌های تفرقه‌افکنانه آن گروه‌ها شده‌اند. در تازه‌ترین مورد، آن‌ها دیروز در هوتل الماس - شهر مزارشریف گردهم آمده و طی صدور قطعنامه‌ی، بار دیگر خواهان جلوگیری از تحولات تفرقه‌افکنانه شدند. تجمع و همایش‌های پی‌هم نخبه‌گان بلخ دایر بر ضرورت پاسداری از ثبات و امنیت شهر در برابر آن‌چه که توطئه‌های سازمان‌یافته خوانده می‌شود، درست پس از آن برگزار می‌شوند که در چند روز پسین، برخی گروه‌ها زیر نام «عدالت‌خواهی»، مردم را به مظاهره و راهپیمایی و تحصن تشویق کرده و به شورش علیه حکومت محلی آن ولایت فرا می‌خوانند. نخبه‌گان بلخ، در همایش‌های متعددی که تا هنوز برگزار کرده‌اند، این تحولات را آشوب‌طلبی و تفرقه‌افکنی خوانده و از این بابت اظهار نگرانی نموده‌اند.

تقدس بنیان‌گذاری

«بسیار عظیم بود تلاش و رنج بنیاد نهادن روم! این سخنی است که ویرزیل، قهرمان رومی، در پیوند به بنیان‌گذاری شهر روم گفته است. چیزی را که ویرزیل می‌خواست با این وجیزه بیان کند، تقدس بنیان‌گذاری و لزوم پاسداری از دستاوردهایی بود که با رنج عظیم به دست آمده‌اند. پیامی که توسط رومی‌ها جدی گرفته شد و - به قول هانا آرنت - به کانون سیاست رومی تبدیل شد. می‌گویند برای یک رومی درگیر شدن در سیاست، قبل از هر چیز، به مفهوم حفظ بنیاد شهر روم بود.

دیشب گفت‌وگویی با یکی از دوستان داشتم. او با ریزبینی و ظرافت‌اندیشی تمام، چه خوش گفت و در سفت که «من پس از

سخن‌ماندگار

دوساله‌گی دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان

بیست و چهار جوزا، مصادف است با برگزاری دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۱۳۹۳. دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری کشور هم به سان دور اول انتخابات، با تلقب زیاد همراه بود اما علی‌رغم آن تقلب سنگین به نفع داکتر غنی، داکتر عبدالله بیشترین رای را به دست آورد ولی کمیسیون انتخابات با مضاعف اعلان کردن شمار اشتراک‌کننده‌گان در دور دوم انتخابات، رای داکتر غنی را بیشتر از آقای عبدالله اعلان کرد که با واکنش قاطع تیم مقابل مواجه شد.

همین بود که نزاع بر سر نتایج انتخابات بالا گرفت تا حدی که بر اثر تلاش‌های داخلی و خارجی، سرانجام نتایج انتخابات غیرقابل پذیرش اعلان شد و همان بود که افغانستان و جهان دست به دست هم دادند و دولت وحدت ملی را به وجود آوردند و بر بنیاد توافق‌نامه‌ی که میان غنی و عبدالله امضا شد، قدرت به شکل پنجاه - پنجاه میان دو تیم رقیب که هرکدام مدعی برنده‌بودن در انتخابات ریاست‌جمهوری بودند، تقسیم شد. بر بنیاد آن توافق‌نامه، باید اصلاحات بنیادین در نهادهای انتخاباتی صورت می‌گرفت، شناس‌نامه‌های برقی توزیع می‌شد، انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها برگزار می‌گشت و لویه جرگه تعدیل قانون اساسی نیز به‌هدف تغییر نظام از ریاستی به صدارتی دایر می‌گردید. اما تا کنون که دو سال از برگزاری دور دوم انتخابات و بیشتر از یک‌ونیم سال هم از دولت وحدت ملی می‌گذرد، هیچ‌یک از بندهای آن توافق‌نامه به‌جز حضور داکتر عبدالله در رأس ریاست اجرایی عملی نشده است. بر بنیاد توافق‌نامه سیاسی، ما باید حالا در جریان برگزاری لویه‌جرگه قانون اساسی می‌بودیم که متأسفانه هنوز گام‌های نخستین آن‌هم برداشته نشده است. حتا دیروز مجلس نماینده‌گان، فرمان تقنینی رییس‌جمهوری به هدف اصلاحات در نهادهای انتخاباتی را برای بار دوم رد کرد و این به خودی خود، رفتن به سوی اصلاحات را به تعویق می‌اندازد و مدت دیگری را هم ضایع می‌کند. بنابراین، ما در دومین سالروز برگزاری دور دوم انتخابات افغانستان، می‌بینیم که تأثیر آن تقلب‌ها و نیرنگ‌هایی که در انتخابات به‌خصوص در دور دوم صورت گرفت، هنوز هم در هیأت عملکرد حاکمان به‌خصوص ستون اولیه دولت وحدت ملی جاری است و نیز می‌بینیم آثانی که انتخابات افغانستان را به گند کشیدند، هنوز محترم‌اند و هیچ تغییری در نهادهای انتخاباتی کشور به وجود نیامده و مهم‌تر از همه با توجه به این نکته که اعتماد مردم نسبت به انتخابات و رای در افغانستان از بین رفته، هیچ گامی برای برگشتاندن اعتماد مردم برداشته نشده است. نماینده‌گان مجلس هم ثابت کرده‌اند که به‌جای رفتن به سمت انتخابات سالم و شفاف، به تمدید غیرقانونی دوران مأموریت‌شان توسط رییس‌جمهوری رغبت دارند.

با این اوصاف، برداشت عمومی این است که رفتن داکتر عبدالله به دور دوم انتخابات، بزرگ‌ترین اشتباه تاریخی او بود؛ می‌بایست از نتایج انتخابات دور اول قاطعانه دفاع صورت می‌گرفت. البته این را باید بدانیم فشارها، خدعه‌ها و نیرنگ‌هایی که هم سفارت‌خانه‌ها در آن شب و روزها انجام می‌دادند و هم نیرنگ‌هایی که آقای کرزی و تیمش به کار بسته بود، سبب شدند تا تیم اصلاحات و همگرایی به‌خصوص داکتر عبدالله به دور دوم قناعت کند و همان بود که تقلب در پشت تقلب عملی شد و جهان به‌ویژه ایالات متحده هم به حمایت از تقلب وارد میدان گشت و اصل دموکراسی با خاک برابر شد. درس دیگری که از دور دوم انتخابات و رویدادهای بعد از آن داریم این است که غرب و به‌خصوص امریکا، به دموکراسی و رای ملت‌های جهان سوم صادفانه احترام نمی‌گذارند و فقط برنامه و پروسه‌ی را تطبیق می‌کنند که خودشان می‌خواهند. اما آن انتخابات درس‌های فراوان دیگری هم به ما داد و یکی از مهم‌ترین آن‌ها در این مجال کوتاه این‌که: واقعیت‌های کشور در برابر تعاریفی تراشیده و نادرست قرار دارند که باید روزی جهان از این تعاریف دست بکشد و نسبت به واقعیت‌های موجود در افغانستان تمکین کند.

گفت‌وگو کننده: روح‌الله بهزاد

رئیس کمیسیون پیشین ویژه اصلاحات انتخاباتی:

نمایندگان می‌پندارند کار خود را تمدید کردند

اشاره: مجلس نمایندگان دیروز «دوشنبه ۲۴ خرداد/جوزا» فرمان تقنینی رئیس‌جمهور را درباره تشکیل وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی با ۱۲۶ رأی رد و ۲۶ رأی تأیید، با اکثریت قاطع آرا رد کرد. این درحالی است که این مجلس در نشست عمومی روز «شنبه ۲۲ خرداد/جوزا» نیز قانون تشکیل و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی را به بحث گرفت و به دلیل افزایش اختلاف‌ها در این باره تصمیم گرفته نتوانستند. در حالی که شهروندان چشم به راه تأیید فرمان تقنینی رئیس‌جمهور از طرف اعضای مجلس بودند، اما نمایندگان مردم به این انتظار مردم اعتنایی نکرده و این فرمان را رد کردند. آوردن اصلاحات انتخاباتی یکی از وعده‌های درشت رهبران حکومت وحدت ملی است؛ اما با گذشت نزدیک به دو سال از عمر این حکومت، تا به حال سرنوشت اصلاحات انتخاباتی نامعلوم باقی مانده است. برای واکاوی این مسأله گفت‌وگویی را با شاه سلطان عاکفی رئیس کمیسیون پیشین ویژه اصلاحات انتخاباتی انجام داده‌ایم که این می‌خوانید:

شود، اما برخورد نمایندگان ملت با این فرمان، قابل قبول و رضایت‌بخش برای مردم افغانستان نیست.

دلیل این برخورد نمایندگان با فرمان تقنینی را در چه می‌بینید؟ چرا نمایندگان ملت پنجره اصلاحات انتخاباتی را بستند؟

تمام اعضای مجلس چنین برخوردی را انجام نداده‌اند، اما یک تعداد از این اعضا با رد این فرمان فکر می‌کنند کارشان تمدید شده و کارشان ادامه خواهد داشت و امتیازات خود را همچنان به دست خواهند آورد. اما امیدواری مردم از نمایندگان‌شان طی مراحل و تصویب این قانون برای آینده روشن کشور بود. رد فرمان رئیس‌جمهور و کندی اصلاحات انتخاباتی به نفع مردم و کشور نیست و بدون اصلاحات انتخاباتی برگزار گردیده نمی‌تواند؛ اگر برگزار هم شود، نتایج آن قابل قبول برای مردم افغانستان نخواهد بود.

گفته‌هایی وجود دارد که تعدادی از اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی میان نمایندگان مجلس برای رد این فرمان لابی می‌کنند/کردند، و با سپردن وعده برنده شدن به اعضای مجلس در انتخابات بعدی فرمان رئیس‌جمهور را رد کردند، دیدگاه شما در این مورد چیست؟

بدون شک مخالفین اصلاحات انتخاباتی در هرجایی که هستند کمین و لابی می‌کنند و تلاش دارند تا جلو امور اصلاحات را بگیرند، اما این که کی‌ها هستند من آدرس مشخصی ندارم. به صورت کل مخالفین اصلاحات انتخاباتی وجود دارد و در گذشته هم تلاش کردند و حالا هم تلاش دارند تا جلو اصلاحات را بگیرند، در این شکی نیست.

رد فرمان تقنینی رئیس‌جمهور در پیوند به آغاز به کار کمیته گزینش چه پیامدهایی را می‌تواند در پی داشته باشد؟

بعد از رد این فرمان توسط مجلس نمایندگان، فرمان می‌رود به مجلس سنا تا آن‌ها نیز در مورد تصمیم بگیرند، اگر فرمان از سوی سنا هم رد شد، در آن صورت پیامدهای بد و منفی را برای کشور به صورت عام و برای حکومت به صورت خاص در پی خواهد داشت، اما امیدواریم که مجلس سنا در این راستا بهتر و عاقلانه‌تر فکر کند و تصمیم بگیرند.

کمیسیون ویژه اصلاحات انتخاباتی دو بسته پیشنهادی را به حکومت سپرد، اما با گذشت چندین ماه از این پیشنهادات هنوز هم چنانی که باید به آن توجه می‌شد نشد، علت را در

چه می‌بینید؟ به صورت کل دلایل مختلفی دارد، از جمله ناامنی‌ها، مصروفیت حکومت در کارهای مهم‌تر از اصلاحات انتخاباتی که عبارت از امنیت کشور است و دست‌های مخالفین اصلاحات انتخاباتی که در هرجایی لابی می‌کنند و در تلاش جلوگیری از آمدن اصلاحات هستند، همه دست‌به‌دست هم داده سبب شده است تا روند آوردن اصلاحات به کندی به پیش برود و گاه‌گاهی هم با موانع جدی مواجه شود.

قرار است در همین نزدیکی‌ها نشست وارسا نیز برای ادامه کمک‌ها برای افغانستان برگزار گردد، در حین حال، یکی از پیش‌شرط‌های کشورهای کمک کننده به افغانستان هم آوردن اصلاحات در نهادهای انتخاباتی و برگزاری انتخابات است، باور شما چیست، آیا حکومت وحدت ملی در این زمینه حرف مثبتی برای جامعه جهانی خواهد داشت؟

اگر فرمان تقنینی رئیس‌جمهور از پارلمان به صورت کل رد شود، جلسه وارسا پیامد خوبی برای افغانستان نخواهد داشت و تأثیر منفی بر روحیه جامعه جهانی که برای افغانستان کمک می‌کند نیز خواهد گذاشت. آن‌ها برای قانون‌گرایی و حکومت قوی و بر مبنای قانون به افغانستان کمک می‌کنند و اگر بازده این کمک‌ها منفی باشد، آن‌ها از کمک کردن به افغانستان ابا خواهند ورزید، حکومت می‌تواند مشروعیت خود را از طریق نهادهای انتخابی که همانا پارلمان افغانستان است، به دست آورد، جامعه جهانی از خبر کندی و یا موانع بر سر اصلاحات انتخاباتی خوش حال نخواهد شد.

حکومت افغانستان فصل خزان را تاریخ برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها تعیین کرده بود، با توجه به کارهای که تا به حال صورت گرفته و یا نگرفته است، آیا حکومت توانایی و اراده برگزاری انتخابات را در زمان تعیین شده خواهد داشت؟

تاجایی که همه ما شنیدیم رئیس‌جمهور اشرف‌غنی یکی دو سخن‌رانی خود در دو ماه گذشته تأکید داشت که انتخابات را در موقع مشخص و تعیین شده آن برگزار خواهد کرد و به ارگان‌های امنیتی نیز وظیفه سپرد تا زمینه‌های تأمین امنیت انتخابات را فراهم کند و در کنار آن، از وزارت مالیه تقاضا کرد تا بودجه برگزاری انتخابات را تدارک ببیند. بنا بر این حرف‌ها می‌توانیم چنین برداشت کنیم که حکومت در برگزاری انتخابات جدی است، اما این که روند اصلاحات انتخاباتی با کندی مواجه می‌شود، بدون شک مشکلاتی را در این مسیر به بار خواهد آورد، چون بدون اصلاحات، برگزاری انتخابات برای حکومت جداً مشکل خواهد بود.

حرف آخر و پیام‌تان به حکومت افغانستان چیست؟

عقیده شخصی من این است که تا زمانی که تمام مردم افغانستان دست‌به‌دست هم ندهند و برای تأمین صلح و ثبات و داشتن حکومت قوی ملی و سراسری سهیم نگردند که این کار از راه اشتراک در انتخابات است، مشکلات حل نخواهد شد. خواهش من از مسوولین حکومت وحدت ملی این است که با استفاده از امکانات و ابزارهای حقوقی که در اختیار دارند، روند اصلاحات انتخاباتی را باز کنند و اصلاحات را به میان آورند تا این که مردم به روند انتخابات باور و در آن اشتراک کنند. تا این راه باز نشود و باور مردم به انتخابات به میان نیاید، صلحی با مخالفین و امنیتی در کشور نخواهد بود.

ممنون از این که فرصت گذاشتید. از شما هم.

رئیس اجرایی:

ما را هیچ کشوری دست کم نگیرد

رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی می‌گوید که حکومت افغانستان خواستار تشنج با هیچ همسایه خود نیست، اما دفاع از منافع ملی را فرض خود می‌دانیم.

داکتر عبدالله عبدالله دیروز (دوشنبه، ۱۴ جوزا) در نشست شورای وزیران با اشاره به درگیری میان نظامیان افغانستان و پاکستان در مرز تورخم گفت که تعامل در نقاط مرزی میان دو کشور به گونه‌ی است که اگر تأسیساتی ایجاد می‌شود با تفاهم و اطلاع این کار صورت گیرد.

رئیس اجرایی در ادامه سخنانش افزود: پاکستان می‌تواند با تأسیساتی را در نزدیک تورخم خلاف فیصله قبلی ایجاد کند و با وجود اطلاع‌دهی به آنان، پاکستانی‌ها با انداختن آتش سبب شروع درگیری شدند.

گفته شده است که در این درگیری شش نظامی افغانستان شهید و یک نظامی دیگر زخم برداشته است.

بر اساس اعلامیه دفتر رسانه‌های ولایت ننگرهار، این درگیری که مدت ۲ ساعت ادامه داشت، زمانی آغاز شد که نیروهای پاکستانی می‌خواستند با عبور از خط صفری مرزی بندر تورخم در خاک افغانستان، دروازه مرزی بنا کنند.

در این اعلامیه آمده است که نیروهای سرحدی افغانستان مانع این اقدام نیروهای پاکستان شدند، اما نظامیان پاکستانی بالای پولیس سرحدی افغانستان، شلیک کردند و درگیری میان دو طرف، آغاز گردید.

در اعلامیه مطبوعاتی ولایت ننگرهار آمده است که این درگیری حوالی ساعت ۹ یکشنبه شب ۲۳ جوزا شروع شد و مدت ۲ ساعت ادامه داشت.

رئیس اجرایی در نشست شورای وزیران خاطر نشان کرد که بعد از درگیری شدید میان نظامیان هر دو کشور، پاکستان خواستار آتش بس شده و فعلاً آتش بس حکم فرما است.

آقای عبدالله با ستایش از شهادت نیروهای نظامی افغانستان گفت: نیروهای امنیتی افغانستان با شهادت و قهرمانی از سلامت و تمامیت ارضی افغانستان به خوبی دفاع کرده اند.

به گفته رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی: «ما خواستار تشنج نیستیم چرا که افزایش تشنج به نفع هیچ کشور نیست اما دفاع از منافع ملی، تمامیت ارضی و مصالح علیای کشور را مسوولیت خود می‌دانیم.»

رئیس اجرایی تأکید کرد: «ما خواستار روابط همسایگی و ثبات با همه همسایه‌ها هستیم؛ از طرف دیگر عزم و اراده مردم و حکومت افغانستان را در دفاع از منافع ملی و دفاع از سلامت و حیثیت کشور، هیچ کشوری نباید دست‌کم بگیرد و بالا بردن تشنج در این راستا به نفع هیچ‌کس نیست.»

رئیس اجرایی ابراز امیدواری کرد که این موضوع از طریق روابط دیپلماتیک حل و از گسترش تشنجات جلوگیری شود.

وزارت خارجه افغانستان نیز در پیوند به این درگیری واکنش نشان داده است.

این وزارت در اعلامیه‌ی گفته است: از مدتی بدینسو، بحث‌ها میان افغانستان و پاکستان در مطابقت به موازین بین‌المللی برای ایجاد تأسیسات در تورخم جریان داشت و سلسله توافقاتی نیز در این زمینه صورت گرفته بود. اما جانب پاکستان شام روز یکشنبه بر خلاف توافقات مذکور، به ایجاد تأسیسات در تورخم مبادرت ورزید و عساکر مرزی آن کشور بر نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان آتش گشودند.

در این خبرنامه آمده است: نیروهای امنیتی و دفاعی کشور بخاطر حراست از تمامیت ارضی و دفاع از وطن و مردم، به عمل بالمثل دست زدند. وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان از ایجاد این تنش ابراز تأسف می‌کند.

در این خبرنامه تأکید شده است: دولت افغانستان یکبار دیگر تأکید می‌کند که نیروهای مسلح ما همیشه آماده دفاع از کشور و مردم خویش بوده و در مقابل هر گونه تهدیدات آماده جواب‌دهی لازم می‌باشند. افغانستان به توافق قبلی با پاکستان پابند بوده و به روش‌های مسالمت آمیز تأکید می‌کند و از جانب پاکستان انتظار دارد که مشکل به وجود آمده را از مراجع دیپلماتیک حل و فصل نماید.

محکوم کردن حمله فلوریدا

در عین حال، داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی در این نشست با محکوم کردن حمله به کلی در فلوریدا امریکا که در آن ۵۰ شهروند امریکایی کشته شد، گفت که افغانستان هیچ وقتی حامی گروه‌های تروریستی نبوده بلکه همواره قربانی تروریسم قرار گرفته است. پیش از این، محمد اشرف غنی رئیس‌جمهور افغانستان نیز با نكوهش بن حمله گفته بود که هدف قراردادن افراد ملکی در هیچ حالت قابل توجیه نیست.

بخش نخست

افزایش کنجکاوای کودکان با پذیرش عدم قطعیت

معمولاً معلم‌ها با چنان قطعیتی درس می‌دهند که گویی نیاز به پرسش بیشتر نیست و جواب تمام پرسش‌ها پیدا شده است. اما فهم ما در هیچ موضوعی کامل نیست. قطعیت نداشتن بر نحوه تفکر و رفتار ما تأثیرگذار است. مواجه شدن با آنچه نمی‌دانیم، می‌تواند باعث به وجود آمدن کنجکاوای شود.

برای ایجاد کنجکاوای و آماده کردن دانش‌آموزان برای موفقیت در جهان واقعی، بهتر است که آن‌ها را با عدم قطعیت مواجه ساخت؛ زیرا در دنیای واقعی، پاسخ‌ها به ندرت حاضرآماده و قطعی هستند. ما در مورد واقعیت‌ها، بیش از آنچه که باید، مطمئن هستیم. اگر دانش‌آموزان با عدم قطعیت، احساس راحتی کنند، از آن استقبال کنند، و تشویق شوند که طرح سوال کنند، کنجکاوای‌شان افزوده شده و در تفکرشان به نوآوری دست می‌زنند.

برای ایجاد فضای عدم قطعیت در جلسات درس، پیشنهاد‌های زیر می‌تواند موثر باشد:

۱- بیان تأثیر احساسی عدم قطعیت

عواطف یادگیری عبارت‌اند از شگفتی، علاقه‌مندی و سردرگمی. احساس گیجی و سردرگمی می‌تواند برای دانش‌آموزان ناراحت‌کننده باشد. معلم باید به آن‌ها کمک دهد که بر این احساس ناراحت‌کننده غلبه کنند و عدم قطعیت را به عنوان فرصتی برای یادگیری بدانند.

۲- تعریف تکالیفی که عدم قطعیت را برمی‌انگیزد

یک راه برای این‌که دانش‌آموزان با سردرگمی، احساس راحتی داشته باشند این است که تکالیفی برای آن‌ها تعریف شود که باعث گیجی آن‌ها شود. سه تکنیکی که برای این کار می‌توان انجام داد این‌هاست: تشویق دانش‌آموزان به یافتن اشتباهات‌شان، درخواست از آن‌ها برای استدلال آوردن در تأیید نگرش‌هایی که با آن مخالف هستند و تعریف تکالیفی که دانش‌آموزان نمی‌توانند آن را به درستی انجام دهند. بهترین تکالیف آنهایی است که دانش‌آموزان را به اشتباه بیندازد، گیج‌شان کند، و احساس عدم قطعیت کنند.

۳- اتخاذ سبک تدریس غیراقتدارگرا برای تشویق به کشف کردن، چالش ایجاد کردن و بازنگری کردن

معلم‌هایی که با حس فروتنی، کنجکاوای، و رازآلود تدریس می‌کنند، بیشتر از معلمانی که با اقتدار و قطعیت درس می‌دهند، دانش‌آموزان را تشویق به یادگیری می‌کنند. معلمان باید به دانش‌آموزان کمک کنند تا راهی برای تفکر و یادگیری پیدا کنند. بهترین معلم‌ها کسانی هستند که در موضوع خودشان دچار حیرت می‌باشند.

۴- اهمیت دادن به موضوعاتی که مورد منظره قرار دارد

برای این‌که دانش‌آموزان حس روشنی از تغییرپذیری واقعیت‌ها داشته باشند، در مورد منظره‌های سرانجام یافته بین افراد آکادمیک و دیگران، بحث کنید. استدلال‌های پژوهش‌گران، مورخان و تیوریستین‌ها را بیان کنید که چگونه به واقعیت‌های چالش برانگیز پاسخ دادند.

۵- دعوت از سخنرانان مهمان برای صحبت در این مورد که چگونه معماها را حل کردند

وقتی افراد محقق و دانشمند برای دانش‌آموزان توضیح دهند که چگونه معماهایی که با آن روبه‌رو بودند را حل کردند، ذهن دانش‌آموزان باز می‌شود نسبت به نادانسته‌های متنوعی که در انتظار آزمون شدن هستند.

۶- نشان دهید که فرایند اکتشاف چقدر درهم و غیرخطی است

به جای بیان نتیجه منطقی یک اکتشاف، معلمان می‌توانند نشان دهند که آن اکتشاف چگونه ایجاد شد: از طریق سعی و خطا، گام‌های نادرست، اتفاق‌های خوب و شانس.

مترجم: حمید همتی

منبع:

<http://ww2.kqed.org/mindshift/21/10/2015/how-to-spark-curiosity-in-children-by->

آینده افغانستان و سازمان‌های منطقه‌ی

دکتر محیی‌الدین مهدی

کشورهای آسیای میانه که با فروپاشی اتحاد شوروی در سال ۱۹۹۲ عرض وجود کردند، افغانستان را کماکان در حال جنگ یافتند. پیش از این، آنان جزو اقتدار اتحاد شوروی بودند و سیاست رسمی آن دولت را دنبال می‌کردند. پس از خروج عساکر اتحاد شوروی، آتش جنگ کماکان شعله‌ور بود؛ ابتدا میان مجاهدین و دولت داکتر نجیب‌الله و از آن پس میان دسته‌های مجاهدین و بالاخره میان جبهه متحد معروف به "اتحاد شمال" و طالبان

I. موضع کشورهای همسایه

خواست‌های پاکستان و افغانستان:

انقیاد افغانستان یا دستیابی به خاک‌های آن‌سوی دیورند تا دریای سند

کشورهای آسیای میانه که با فروپاشی اتحاد شوروی در سال ۱۹۹۲ عرض وجود کردند، افغانستان را کماکان در حال جنگ یافتند. پیش از این، آنان جزو اقتدار اتحاد شوروی بودند و سیاست رسمی آن دولت را دنبال می‌کردند. پس از خروج عساکر اتحاد شوروی، آتش جنگ کماکان شعله‌ور بود؛ ابتدا میان مجاهدین و دولت داکتر نجیب‌الله و از آن پس میان دسته‌های مجاهدین و بالاخره میان جبهه متحد معروف به "اتحاد شمال" و طالبان. در دوره اخیر است که جنگ به سرحدات کشورهای تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان، نزدیک می‌شود. از آن‌سو، دسته‌های دیگری زیر پرچم اسلام، دولت چین را در حدود روسیه فدراتیف تشکیل می‌دهند و آسیای میانه را در جانب غرب تهدید می‌کنند.

۱. ترکمنستان روابط عادی با طالبان داشت؛ درحالی‌که سفارت دولت مجاهدین به رهبری استاد ربانی در عشق‌آباد باز و فعال بود، زخمی‌ها و بیماران طالبان نیز در این شهر تداومی می‌شدند. مرزهای ترکمنستان با افغانستان، پس از سقوط هرات، به‌دست طالبان و توسط این دسته مراقبت و اداره می‌شد. در واقع ترکمنستان با «طالبان» هم‌مرز بود. این همسایگی روابط حسنه‌یی ایجاد کرد، چندان‌که یکبار ترکمنستان میزبان مذاکرات میان نماینده‌گان دولت استاد ربانی و هیأت امارت اسلامی طالبان شد. ترکمنستان در جرگه کشورهای مشترک‌المنافع نیست و در هیچ جلسه کشورهای منطقه در حمایت از مقاومت شرکت نکرد.

ترکمنستان از بدو موجودیت خویش کوشیده است بی‌طرف باشد. حتی پس از ورود نظامیان ناتو به منطقه، روابط خویش با طالبان را قطع نکرد. بنابراین، ترکمنستان

جانب‌دار نگاه پاکستان به افغانستان است. با این حال، ترکمنستان باید نگران این باشد: خطی که شمال غرب افغانستان را به قفقاز و چین وصل می‌کند، از ترکمنستان می‌گذرد!

۲. ازبکستان مرز کوتاه‌تری با افغانستان دارد که آن‌هم با وجود رود عظیم آمو غیر قابل عبور می‌نمود. ازبکستان به دلیل حضور مخالفین نظامی و سیاسی دولتش در صفوف طالبان، هرگز به آنان نظر مساعدی نشان نداد. گاه‌گاهی میزبان رهبران جبهه متحد - اکثراً جنرال دوستم و بعضاً احمدشاه مسعود - می‌بود، در ترانزیت اموالی که از روسیه به غرض تحویل‌دهی به دولت اسلامی استاد ربانی بارگیری می‌شد، مزاحمتی ایجاد نمی‌کرد؛ اما خود هرگز کمکی به‌عمل نیاورد. با این حال در جلسه ده کشوری که به "کشورهای حامی مقاومت" مسما گردیدند، شرکت می‌جست و خانودایی از سران جبهه متحد، در ازبکستان ساکن بودند.

مناسبات ازبکستان با فدراتیف روسیه و امریکا، همواره در حال نوسان بوده؛ زمانی با آن و زمانی به این نزدیک می‌شده است. از این رو، ابتدا حضور نیروهای نظامی غرب را یاری رسانید و پایگاه‌هایی در اختیار آنان گذاشت. سپس طی اولتیماتومی، به خروج آنان رای داد. در حال حاضر که حضور و فعالیت نظامی و اوپراتیفی نیروهای غربی در حال کاهش است، نگرانی‌های ازبکستان در قبال اوضاع بیشتر از پیش افزون گردیده، به‌خصوص ظهور "داعش" در کنار حزب تحریر و پروان طاهر یولدش، تهدیدی بالقوه برای آن کشور به‌حساب می‌آید: گفته می‌شود که داعش از میان جوانان ترک‌تبار سربازگیری می‌کند؛ از این رو می‌توان نتیجه گرفت که ازبکستان با برنامه‌های پاکستان همسو نیست.

۳. قرغیزستان هرچند مرز مشترک با افغانستان ندارد، اما با این حال در بحران افغانستان مخصوصاً پس از حوادث یازدهم سپتمبر فوق‌العاده فعال بوده

است. بزرگ‌ترین پایگاه نظامی ناتو در آسیای میانه، میدان هوایی بیشکیک بود. در حالی که طی دو دهه اخیر، قرغیزستان مراحل بی‌ثباتی داخلی را خود شاهد بوده، دولت‌های مختلف از حضور امریکا در کشورشان حمایت کرده‌اند. جنگجویان قرغیزی در صفوف طالبان و داعش که از بدخشان افغانستان، روش و مجاری علیای رودهای آمو و سیر دریا را زیر نظر گرفته‌اند، قرغیزستان را نیز حساس ساخته است.

۴. جمهوری اسلامی ایران یکی از حامیان مجاهدین در مبارزه علیه اشغال اتحاد شوروی و از تمویل‌کننده‌های دولت اسلامی در دوره مقاومت علیه طالبان و همدستان‌شان بود. تا جایی که وقتی ۹ تن از دیپلمات‌های آن کشور توسط طالبان در مزارشرف کشته شد، ایران به سوقیات نظامی دست زد و حدود دوصد هزار سرباز را در مرزهایش با افغانستان (در واقع طالبان) جابه‌جا ساخت. شاید اگر بیم از واکنش قدرت‌های غربی در میان نمی‌بود، خود وارد معرکه می‌گردید.

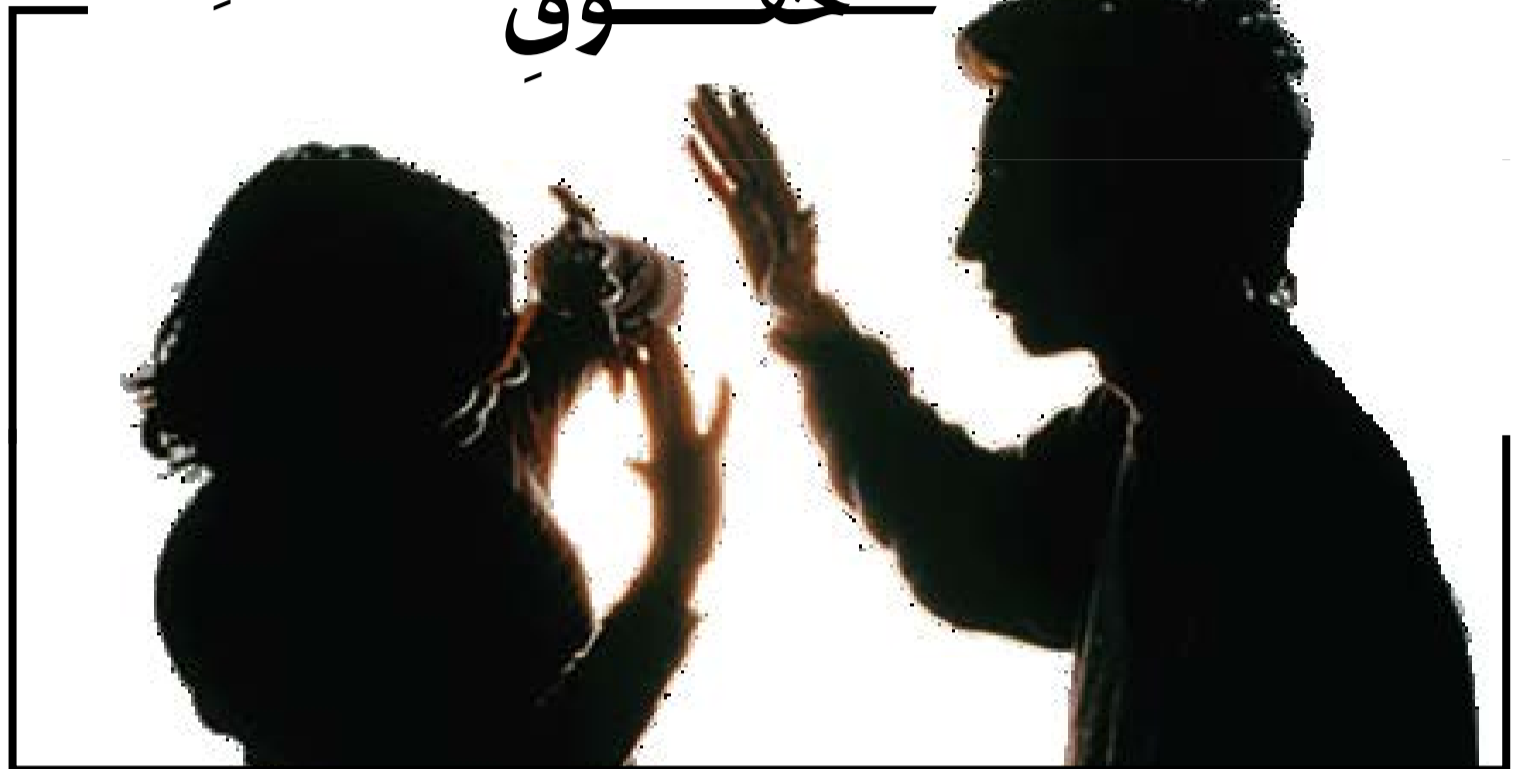
بحران پیش آمده از اثر کشته شدن دیپلمات‌های ایرانی، بدون وساطت کدام کشور، حل شد؛ طوری که پس از آن، ایران به بازگشایی سفارت خویش در کابل و گشایش دفتر قنصلگری در جلال‌آباد و هرات راضی گردید. وقوع حادثه یازده سپتمبر و تحولات بعدی، مانع به اجرا درآمدن این توافقات گردید. از آن پس، ایران مناسباتی حسنه با دولت کززی برقرار کرد؛ ولی در عین حال، هم از جانب مقامات غربی و از جانب بعضی از مقامات دولت کززی، متهم به همکاری و حمایت از طالبان می‌گردید.

با توجه به تحولات جدید در حوزه شرق میانه و خلیج فارس، اینک جای بدبینی‌ها و وارد کردن اتهامات متقابل در روابط ایران و غرب را، سیاست مسامحه و تساهل گرفته؛ از این رو بعید به نظر می‌رسد که ایران به ادامه سیاست توسعه‌طلبی و به‌کارگیری ابزار خشونت در سیاست خارجی - که پاکستان در پیش گرفته بود - رضایت نشان دهد و قبول کند که فی‌المثل - بار دیگر طالبان بر افغانستان حاکم گردند. در این معامله سودی به جانب ایران متصور نیست.

تیوری

حق زن و فقدان

عبدالرشید فکرت بخشی، استاد دانشگاه کابل
بخش نخست

دین سراغ بگیرند. مدرنیته که خود مسبوق بر «اومانیزم» «دین پیرایی» «انقلاب صنعتی» و غیره است، اثرات انکارناپذیری بر جریانها و گروههای پسمین برجای گذاشته است که «فمینیسم» را یکی از آنها به شمار آوردهاند. فمینیسم یا جنبش آزادیخواهانه زنان پیوند ناگسستنی با صنعتی شدن و برآمدن زنان به میادین عمومی دارد. انقلاب صنعتی بر مناسبات انسانی و اقتصادی نیز اثر گذاشت و صاحبان بنگاههای تولیدی در عصر جدید بر مسند صاحبان زمین در دوره زمینداری تکیه زدند. ظهور سرمایه داری که بر پایه قانون طبیعی عرضه و تقاضا استوار بود، صاحبان صنایع را واداشت تا برای دستیابی به سود بیشتر، کارمندی با مزد ناچیز را به کار بگمارند و برای نیل به این مأمول، گزینهی بهتر از به کارگماشتن زنان متصور نبود. آنان سعی کردند زنان را که تا آن زمان وارد حوزههای عمومی نشده بودند، به دلایل زیادی از آنجمله: اطاعت پذیری و کمتر بودن مزد آنها به بیرون از خانه دلالت کند و به استثمار و سود بیشتری دست یابند. دوران آورده است:

زنان، کارگران ارزانتری بودند و کارفرمایان، آنان را بر مردان سرکش سنگین قیمت ترجیح می دادند. یک قرن پیش در انگلستان کار پیدا کردن بر مردان دشوار گشت، اما اعلانها از آنان میخواست که زنان و کودکان خود را به کارخانهها بفرستند. کارفرمایان باید در اندیشه سود و سهام خود باشند و نباید خاطر خود را با اخلاق و رسوم و حکومتها آشفته سازند. کسانی که ناآگاه برای «خانه براندازی» توطیه کردند، کارخانه داران وطن دوست قرن نوزدهم انگلستان بودند.

[...] نخستین قدم برای آزادی مادر بزرگهای ما قانون ۱۸۸۲ میلادی بود. به موجب این قانون، زنان بریتانیای کبیر از آن پس امتیاز بی سابقه بر برخوردار می شدند و آن این که پولی را که به دست می آوردند، حق داشتند برای خود نگه دارند. [...] از آن سال تا به امسال، سودجویی مقاومتناپذیری زنان را از بندهگی و جان کنندن در خانه رها نیده و گرفتار بندهگی و جان کنندن در مغازه و کارخانه کرده است. [...] صنعتی شدن زنان طبعاً کارخانهگی را از میان برد. [...] مشاغل دیرین زن که مایه بندهگی و اسارتش بود، رفته رفته از دستش گرفته شد و کسی به خانه توجه نکرد و زن خود بی کار و ناراضی گشت. [...] چون خانه خالی شد و جایی برای کار و زندهگی در آن نماند، مردان و زنان آن را ترک گفتند و روی به آن صندوقچهها و خوابگاههای زنبوری که آپارتمانها می نامند، نهادند. تمام روز و عصر خود را در غوغا و جنجال کوچه و خیابان گذراندند. رسم و عادت که از دههزار سال بر جای مانده بود، در یک نسل از میان رفت.

۱. ویل دورانت: ۱۳۹۱ خورشیدی، لذات فلسفه ترجمه: عباس زریاب خوئی، ص ۱۵۱-۱۵۲، چاپ بیست و سوم (ایران: تهران - مرکز انتشارات علمی و فرهنگی)

۲. ویل دورانت: ۱۳۹۱ خورشیدی، لذات فلسفه ترجمه: عباس زریاب خوئی، ص ۱۵۱-۱۵۲، چاپ بیست و سوم (ایران: تهران - مرکز انتشارات علمی و فرهنگی)

ساخت و تلاشها در جهت توضیح رابطه اسلام و فمینیسم راه افتاد که در موارد بسیاری با احساسات درآمیخت و به صورت غیرعلمی و سطحی اندیشانه بود.

مدرنیته و مسأله آزادی زن

برخی پژوهندهگان معاصر معتقدند که تقریباً تمامی جریانها و گروههایی که در صد سال پسمین شکل گرفتهاند، در تقابل با مدرنیته غربی بوده است. این جریانها را می توان در چهار دسته افراطگرا، سنتگرا، نواندیشان و لیبرال رده بندی کرد. افراطگراها با تکیه و رضایت به گذشته در برابر دستاوردهای مدرنیته راست قامت به پا برخاستند و با رویکردهای سخت جان و جزم اندیشانه، به انکار آنچه که واقعیت مدرن خوانده می شود، دست زدند. اینان در برخورد با واقعیت مدرن، به داشتههای تاریخی خویش پناه جستند و نسبت به عقبمانی خویش از کاروان دانش نوین بی خبر ماندند. سنتگراها موقف معتدلتری به خود گرفتند و در مواجهه با غرب، بر سنت دینی و تاریخی خویش استناد جستند. از دید طیف سنتگرا، نیازی ندارد که مسلمانها زندهگی خویش را بر پایه اصول مدرنیته غربی مبتنی سازند، بلکه بایست بر خویششن تاریخی خود تکیه کنند و بازاندیشی در اندیشه دینی صرف با تکیه بر خود دین مجاز شمرده می شود. در این میان، لیبرالها به تقدیس مدرنیته دست زدند و راه پیمایی در مسیر غرب را تنها راه گذار از بن بست و عقب ماندهگی دانستند. نواندیشان دینی سعی کردند با تکیه بر دانشهای تازه پا گرفته مدرن و با توجه به بازیهای عقلانی مدرن به اصلاح دین روی آوردند و دین را با مقتضیات عصر جدید سازگار سازند؛ در حالی که سنتگراها سعی می کنند تا با اتکا بر خود دین، و توجه به دگرگونیهای معرفت شناختی و جامعه شناختی به اصلاحگری بپردازند و معیارهای اصلاح دینی را در خود

نویسنده تلاش دارد متکی بر رهیافت های خویش، ابعاد مختلف این مسأله را مورد بحث قرار دهد.

طرح مسأله

جهانی که ما در آن به سر می بریم، تفاوت های بنیادینی با جهان پیشامدرن دارد که شمار این تفاوتها بسیار است. تاریخ شاهد گسست های بسیاری است که ادوار تاریخی را به وجود آورده است. یکی از این گسستها را می توان ظهور مدرنیته در تاریخ غرب به حساب آورد که با آن واقعیت مدرن تولد یافت و در کرسی آمریت جامعه تکیه زد. مدرنیته خود دارای عوامل و نقاط عطف بسیاری است که از آن جمله می توان انقلاب فرانسه را یادآور شد. انقلاب بزرگ فرانسه آزادی های عمومی بیشتری را وعده داد و کوندورسه به مجلس ملی آن کشور پیشنهاد کرد که زنان نیز دارای حق رای باشند. ماری وولستونگرافت «حقوق زن» را بر «حقوق بشر» افزود و بدین گونه شالوده های نهضت آزادی زنان ریخته شد. ظهور انقلاب صنعتی در سده هجدهم که جهان متکی بر اقتصاد زراعتی را دگرگون کرد، بر مناسبات اجتماعی و اقتصادی انسان غربی نیز اثر گذاشت. صنعتی شدن باعث شد تا زنان از حوزه های خصوصی به میادین عمومی کشانده شوند و بحث آزادی های زنان بیش از پیش بالا بگردد. زنان آرام آرام خانه ها را ترک گفتند و در بیرون از خانه به کار گماشته شدند. بهره کشی از زنان باعث شد تا کارمندان انانث یکی از فابریکه های نساجی نیویارک در اوایل قرن بیستم، در هشتم مارچ دست به اعتراض بزنند و نهضت همبسته گی زنان شکل بگیرد.

از برکت عصر ارتباطات، داعیه های آزادی خواهانه زنان به کشورهای جهان سوم نیز سرازیر شد و افغانستان نیز پس از دهه هشتاد خورشیدی به این کاروان پیوست. برخورد با واقعیت جنبش های زنان در کشور، ذهنها را متوجه دین

درآمد

تقابل و رویارویی یکی از طبیعی ترین قوانین حاکم بر رویدادهای تاریخ است. بنا بر گواهی تاریخ، هیچ گروهی را نمی توان فارغ از درگیری درونی و رویارویی با اندیشه و گروه های رقیب در نظر آورد. نزاع هابیل و قابیل را می توان اولی ترین نزاع بشر به شمار آورد که تا امروز در شاهرگ های تاریخ جریان یافته است. شاید توجه به همین بُعد واقعیت اجتماعی بوده است که مارکسیسم را به دیالکتیک تاریخی باورمند ساخت و آنان این تقابل را به نحو ویژه ای بیان داشتند. رویاروییها چنانکه ممکن است میان دو فرد حقیقی روی دهد، میان جوامع و گروه های انسانی نیز ممکن، بلکه به وفور واقع شده است. گاه تمدن ها رویاروی هم می ایستند و زمانی جوامع و فرهنگها به مخاصمت برمی خیزند و خطوط تقاطعی را ترسیم می کنند. رویاروییها همواره به سود گروه و اندیشه مشخصی رقم نخورده است، بلکه تاریخ پیوسته از تنگناهای ناهمواری عبور کرده است و فراز و فرودهای بسیاری را به همراه داشته است. در مقاطعی از تاریخ، قوم، نژاد، مذهب، قبیله، تمدن و فرهنگ مشخصی برگ برنده حساب می شده است، در حالی که در برهه دیگری از تاریخ، همینها رو به ضعف و زوال گذاشته و مغلوب گروه های رقیب شده اند.

دین مقدس اسلام از همان ابتدای ظهورش در قرن هفتم میلادی گسترش شگفت آوری داشته که برای بسیاری از تاریخ نگاران باورنکردنی و بی پیشینه بوده است. سرعت توسعه اسلام تا قرن ششم هجری را می توان رو به رشد توصیف کرد. از آن پس، تمدن اسلامی به دلایل متعدد سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و دینی رو به زوال گذاشت و از حالت تهاجمی فعال، به سنگر دفاع متغلا نه پناه برد. سده هفدهم را آغاز دور دوم انحطاط مسلمانها خوانده اند. فراهم آمدن فضا برای اندیشیدن آزاد و پیشرفت های فزاینده علمی بر اقتدار روزافزون غرب می افزود و آنان را به لحاظ وسایل مادی و فناوری قدرت بیشتری می بخشید، در برابر امپراتوری عثمانی با گذشت هر روز رو به ضعف می رفت و سرانجام در برابر توطیه های غرب به زانو درآمد.

پس از فروپاشی امپراتوری عثمانی، دولت-ملت ها شکل گرفت و کشورهایی با مرزهای ملی، سرزمین های کوچک و خرد-حاکمیت ها روی صحنه آمد و امت اسلامی وحدت پیشین - ولو نمادین - خودش را از دست داد. حرکت مدرنیته - که کانون اصلی آن غرب بود - آرام آرام به ثمر نشست و نتایج عینی تری از خود برجای گذاشت. رشد فزاینده علوم و اندیشه غربی سبب شد تا اندیشه سنتی اسلام با چالش های بی سابقه و گسترده یی روبه رو شود و نیاز به بازاندیشی در آن اهمیت بسیاری یابد. یکی از این چالشها را می توان داعیه های آزادی خواهانه زنان برشمرد. نهضت های زنانه در غرب که واکنشی در برابر استثمار زنان به شمار می رفت، از برکت عصر ارتباطات به کشورهای جهان سوم نیز گسترش یافت و با شکل گیری تحولات جدید پس از دهه هشتاد به افغانستان نیز صادر شد. با درک حساسیت موضوع، نویسنده سعی نمود جنبه های مختلف مسأله آزادی زن را به صورت دقیق و بی طرفانه مورد کاوش قرار دهد. رویکردها در این نوشتار عمدتاً نقادانه است و

دست رد مجلس به مردم سالاری

ابوبکر صدیق

مجلس نماینده‌گان برای بار دوم فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون انتخابات را با ۱۲۶ رأی مخالف و ۲۷ رأی موافق رد کرد.

نشست روز دوشنبه مجلس در پیوند به رد و یا تأیید فرمان تقنینی رییس‌جمهور تنش‌آفرین بود.

شماره‌ای از اعضای مجلس که خواستار تأیید این فرمان بودند می‌گویند، رد فرمان رییس‌جمهور در مورد ساختار، وظایف و صلاحیت‌های نهادهای انتخاباتی، کشور را با چالش‌هایی روبه‌رو خواهد کرد.

فرهاد عظیمی، عضو مجلس می‌گوید، کسانی که فرمان تقنینی رییس‌جمهور را رد کردند از محتوای آن اطلاع درستی نداشتند. او تأکید می‌کند که این نماینده‌گان از حلقه‌های نامعلوم دیکته شده‌اند.

به گفته عظیمی، رد این فرمان مایه بدنامی برای حکومت و پارلمان است و به نگرانی‌های مردم می‌افزاید.

عظیمی می‌گوید که مردم افغانستان خواهان تأیید فرمان رییس‌جمهور از سوی مجلس است و کسانی که این فرمان را رد کردند، به خواست‌های مردم پشت پا زدند.

اما شماری دیگری از اعضای مجلس نماینده‌گان که به این فرمان رأی رد دادند می‌گویند، فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد ساختار و وظایف نهادهای انتخاباتی مخالف قانون اساسی کشور بود.

عبدالقادر زازی، عضو مجلس می‌گوید که سران حکومت وحدت ملی می‌خواستند با تأیید این فرمان کمیسیون‌های انتخاباتی را به‌گونه ۵۰ - ۵۰ بین‌شان تقسیم کرده و افراد خود را در مجلس آینده جابه‌جا کنند.

به گفته آقای زازی، رد فرمان تقنینی رییس‌جمهور از سوی مجلس پاسخ دندان‌شکن به آن عده از افرادی بود که می‌خواستند کمیسیون‌های انتخاباتی را شخصی بسازند.

با این همه، محمدهارون چخان‌سوری، سخنگوی ریاست‌جمهوری در پیوند به رد فرمان تقنینی رییس‌جمهور در یک نشست خبری گفت که حکومت تمامی تلاش خود را برای برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها به خرج خواهد داد.

او تأکید کرد که حکومت پس از رایزنی با نهادهای حقوقی، روند اصلاحات انتخاباتی را ادامه می‌دهد.

واکنش‌ها

رد فرمان تقنینی رییس‌جمهور مبنی بر آوردن اصلاحات در «قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی»، واکنش‌های تند فعالان مدنی، نهادهای ناظر انتخاباتی و ریاست‌جمهوری را در پی داشت. ریاست‌جمهوری افغانستان با پخش اعلامیه‌یی، عدم تصویب فرمان تقنینی را یک عقب‌گرد در عرصه آوردن اصلاحات انتخاباتی

می‌داند.

در این اعلامیه آمده است که حکومت و مردم توقع داشتند تا در صورت عدم موافقه وکلای محترم به مواد قانون، تعدیلات مورد نظرشان را پیشنهاد و بعداً به تصویب قانون می‌پرداختند تا روند اصلاحات تکمیل و آماده‌گی برای برگزاری انتخابات سریع‌تر می‌شد.

در ادامه این اعلامیه ذکر شده که در پرتو تصمیم جدید مجلس نماینده‌گان، حکومت افغانستان تمامی تلاش‌ها را برای برگزاری انتخابات شورای ملی و شوراهای ولسوالی‌ها انجام خواهد داد و پس از بررسی‌های حقوقی و مشوره با نهادهای مرتبط، احزاب سیاسی و نهادهای مدنی روند اصلاحات را دنبال خواهد کرد.

در همین حال، برخی از فعالان جامعه مدنی با راه اندازی گردهمایی در پیش روی ساختمان پارلمان رد فرمان رییس‌جمهور را کج‌بختی و بهانه‌تراشی نماینده‌گان عنوان کرده و طی قطع‌نامه‌یی ابراز داشتند که دومین فرمان تقنینی حکومت در مورد اصلاحات «قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی» از چند ماه به این سو در شورای ملی در حالت بلاتکلیفی به‌سر می‌برد به تاریخ ۲۲ جوزا، در کمیسیون‌ها مورد بررسی قرار گرفت و جهت رای‌گیری به صحن جلسه عمومی آمد. با توجه به وضعیت موجود، انتظار مردم این بود که فرمان با بیشتر آرا مورد تأیید قرار گیرد؛ ولی در کمال ناباوری، نماینده‌گان با کج‌بختی و بهانه‌تراشی، بدون ارایه دلیل این فرمان رد کردند.

در ادامه این قطع‌نامه آمده است که از نمایندگان مردم در شورای ملی به ویژه مجلس نمایندگان می‌خواهیم، تا فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی را هر چه زودتر در نشست پیش‌رو تأیید و سبب دوام نمایندگی فزاینده حوزه زمانی قانونی‌شان نگردند و مسوولیت خود را مبنی بر آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی در نظر بگیرند.

در این قطع‌نامه از شخص رییس‌جمهوری و رییس‌اجراییه خواسته شده تا اختلاف‌ها را کنار گذاشته گام‌های عملی را به یک نظام انتخاباتی شفاف، عادلانه و آزاد بردارند و از نهادهای کمک‌کننده انتخابات افغانستان مانند سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و سایر کشورهای کمک‌کننده هم خواسته شده به دولت افغانستان فشارهای بیشتر وارد کنند تا اراده قاطع برای اصلاح نظام انتخاباتی شکل عملی را به خود بگیرد و مردم افغانستان به آرمان دیرینه‌شان که همانا داشتن انتخابات شفاف و عادلانه است دست یابند و بر سرنوشت خویش مقدر گردند.

در ادامه این قطع‌نامه ذکر شده از نهادهای عدلی و قضایی می‌خواهیم تا عواملان تقلب در انتخابات اخیر افغانستان را به پنجه قانون بسپارند و از نهادها، شخصیت‌ها و شهروندان کشور صمیمانه می‌طلبیم تا در صورت بر

آورده نشدن خواست‌های، اعتراض‌های جدی تر خیابانی را راه اندازی نموده، برای حقوق شهروندی خویش به پاخیزیم.

از سوی هم، نهاد فیفا با پخش اعلامیه‌یی رد دومین فرمان تقنینی اصلاحات انتخاباتی از سوی مجلس نماینده‌گان را تاسف‌بار خوانده می‌گوید: مجلس نماینده‌گان با رد دومین فرمان تقنینی حکومت مبنی بر اصلاحات در «قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی» دست رد بر آینده و تداوم انتخابات و مردم‌سالاری در کشور زده است.

این نهاد باور دارد که نمایندگان مردم در پارلمان، با این اقدام غیرمسئولانه‌شان ثابت کردند که به ارزشی که خود محصول آن هستند، دیگر حرمتی قایل نیستند. این در حالی است که گزارش‌ها از مجالس بین‌المللی راجع به افغانستان حاکی از آن است که کاسه صبر جامعه جهانی از وضعیت موجود اصلاحات سیاسی و انتخاباتی در افغانستان لبریز شده است.

در این اعلامیه ذکر شده که با توجه به برگزاری دو کنفرانس مهم (وارسای و بروکسل) در آینده نزدیک، نمایندگان مردم باید بدانند که تصمیم امروزشان می‌تواند کمک‌های جهانی به دولت و مردم افغانستان را متاثر ساخته و دنیا را از همراهی و همکاری با کشورمان، ناامید سازد.

در ادامه اعلامیه آمده است که حکومت افغانستان می‌تواند یک‌بار دیگر با مراجعه به دادگاه عالی و کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، در مورد تفسیر ماده ۱۰۹ قانون اساسی، طالب روشنی و وضاحت شود. فیفا به این باور است که از آن‌جایی که هر دو قانون انتخاباتی، مبنای مشترک دارند، بر اساس ماده ۱۰۹ قانون اساسی، پارلمان نمی‌تواند بحث تعدیل در هر دو قانون انتخاباتی را در آجندای کاری خود قرار دهد. حکومت وحدت ملی باید تمامی راه‌های حقوقی ممکن را بررسی کرده و در جست‌وجوی یک راهکار قانونی باشد.

فیفا از رییس‌جمهور و رییس‌اجراییه حکومت وحدت ملی، می‌خواهد تا در بحث اصلاحات انتخاباتی بر اساس تعهدات‌شان به مردم افغانستان و جامعه جهانی، گام‌های عملی برداشته سرنوشت و ادامه کار اعضای فعلی کمیسیون‌های انتخاباتی، تصمیم واضح اتخاذ کند. با توجه به تلاش‌های اعضای فعلی کمیسیون‌های انتخاباتی برای سبوتاژ پروسه اصلاحات انتخاباتی، ادامه کار آن‌ها به بازنگری و تجدید نظر جدی نیازمند می‌باشد.

اصلاح سیستم انتخاباتی یکی از ماده‌های مهم توافق‌نامه سیاسی امضاشده میان غنی و عبدالله است؛ اما با گذشت بیش از یک‌ونیم سال از عمر سیاسی حکومت وحدت ملی، این مورد مهم هنوز هم در هاله‌یی از ابهام قرار دارد.

کری دی.

د انڈینڈنٹ ورخپانې په حواله، د اسلامي دولت په نوم وسله والې ډلې يا داعش په خپله راډيو البيان کې يو وار بيا ادعا کړې او ويلي يې دي چې متين په امريکا کې د خلافت عسکر و.

د اسراییل صدراعظم بنيامين نتانياهو ويلي چې په اورلاندو کې پر خلکو وسله والې حملې چې ټولې نړۍ ته د ترورېزم گواښ يو وار بيا څرگند کړې دي.

د اسراییل چاپ، جوړو سلیم پوست ورخپانې په حواله، نتانياهو نن د خپلې کابینې غونډې ته وویل چې د نړۍ روښانه ولسونه باید سره متحد شي او د دې تهدید پر ضد مبارزه وکړي.

مور د خلکو د وژل کېدو له امله د خپلې خواشینۍ مراتب ټولې امریکا ته وړاندې کوو او د زخمیانو له کورنیو سره خواخوږي لرو.

د جرمني صدراعظمې انگیلا مېرکل هم په دې اړه خواشینې څرگنده کړه او ویې ویل:

«زموږ زړونه نن له غمه ډک دي. زه دا خبره د ټولو جرمنیانو په استازیتوب چې دلته راغلي کولای شم، د یوه وگړي بدې او کرکې د ۵۰ کسانو ژوند واخېست. مور که څه هم داسې وحشتناکو پېښو ډېر ځوانېدې کړې یو، تعهد لرو چې په زغم او ازادۍ کې به ژوند ته ادامه ورکړو.»

د متین پلار ويلي چې دا حمله له ترورېزم سره ارتباط نه لري او زوی یې د قهر له مخې دا کار

ارمغان نامیمون مجلس نماینده‌گان در دوساله‌گی ۲۴ جوزا

حشمت رادفر

مجلس نماینده‌گان افغانستان با رد فرمان تقنینی رییس‌جمهور در پیوند به تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی، به زعم مهندسان تقلب انتخاباتی ۹۳، آخرین میخ را بر تابوت اصلاحات انتخاباتی کوبید.

باور ما از آغاز این بود که به دلایل مختلف از جمله روحیه ماده ۱۰۹ قانون اساسی، استعجالی و اهمیت اصلاحات انتخاباتی مطابق مفاد توافق‌نامه سیاسی تأسیس دولت وحدت ملی، جلوگیری از وقت‌کشی بیشتر در پیوند با برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی و دلایل بی‌شمار دیگر، فرامین تقنینی رییس‌جمهور درباره انتخابات در این دور نباید به مجلس نماینده‌گان می‌رفت.

اعضای محافظه‌کار مجلس و همکاران دسته‌تقلب و تاراج رای مردم در «خانه ملت»، سرانجام با رد این فرمان گره دیگری بر گره‌های کور خود ساخته و فراراه اصلاحات انتخاباتی افزودند.

بیش از این وقت‌کشی در روند اصلاحات انتخاباتی قابل تحمل نیست و اکنون زمان آن رسیده تا رییس‌جمهور کشور هرچه زودتر و بدون توجه به جوسازی‌ها، مانع‌تراشی‌ها، سنگ‌اندازی‌ها و رجزخوانی‌های زنجیره‌تقلب و دشمنان قسم‌خورده اصلاحات انتخاباتی، فرمان تقنینی (تشکیل، وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی) را مطابق سفارشات کمیسیون ویژه اصلاحات انتخاباتی صادر و نافذ نموده از وقت‌کشی بیشتر فراراه روند مهم و ملی اصلاحات انتخاباتی جلوگیری نمایند.

زنجیره‌تقلب و کارزار مانع‌تراشی فراراه اصلاحات انتخاباتی که یک سر آن کمیسیون‌های انتخاباتی و دفترهای مفسن مهندسان بازنشسته شرمساری‌های ۱۳۹۳ قرار داشته و سر دیگر آن متأسفانه به شماری از چهره‌های تمامیت‌خواه و دشمنان مردم‌سالاری و گتتمان وحدت ملی در نزدیکی‌های دفتر رییس‌جمهوری می‌رسد؛ بی‌تردید از این‌که فعالیت‌های دوماه‌شان نتیجه داده و فرمان رییس‌جمهوری برای دومین بار از سوی پارلمان کشور رد شد، احساس پیروزی می‌کنند.

اما بهتر است بدانند که بازی فرساینده و بنیان‌برکن‌شان برای زمین‌گیر کردن روند اصلاحات انتخاباتی برنده ندارد. از این پس با تقلب و تزویر در هر شکل و سیمای آن، مراجعه به آرای عمومی و انتخابات کار ساده‌یی نخواهد بود. توجهی شگردهای تقلب سازمان‌یافته، جعل حقایق و فریب اذهان عامه در انتخابات از این پس نه مقدور است و نه به صلاح مردم و نظام افغانستان.

آن‌چه مسلم به نظر می‌رسد این‌که؛ شکست اصلاحات انتخاباتی به مثابه کلان‌ساختار دولت وحدت ملی تلقی خواهد شد و آنگاه اگر اوضاع به سوی بحران و بی‌ثباتی کشانده شد؛ سود آن را طالبان، داعش و دیگر جریان‌های افراط‌گرا و تروریست خواهند برد، نه گروهک‌های حریص و تمامیت‌خواه فاقد اندک‌ترین پایگاه‌های اجتماعی و بی‌ربط با متن جامعه که در اطراف خون‌های قدرت حلقه زده و بدون توجه به خواست‌ها و نیازهای مردم و درک شرایط حساس و آسیب‌پذیر کنونی کشور، مشغول تسخیر ساختارهای قدرت و دسیسه‌سازی برای زمین‌گیر شدن اصلاحات ساختاری در کمیسیون‌های انتخاباتی و به حاشیه راندن گتتمان وحدت ملی در کشور اند.

درگیری در تورخم اعتراض...

در تورخم مبادرت ورزیده و عساکر مرزی آن کشور بر نیروهای امنیتی ود فاعی افغانستان آتش گشودند. معین وزارت امور خارجه از بروز این تنش ابراز تأسف کرده افزود: «نیروهای امنیتی ودفاعی افغانستان بخاطر حراست از تمامیت ارضی و دفاع از وطن و مردم شان، به عمل بالمثل متوصل شدند.»

در این ملاقات، به جانب پاکستان خاطر نشان گردید که افغانستان با توافق قبلی با آن کشور پابند بوده و بر روش‌های مسالمت آمیز تأکید می‌کند و از جانب پاکستان انتظار دارد که مشکل به وجود آمده را از مراجع دیپلماتیک حل و فصل نماید.

تحلیل‌گران معتقد هستند که پاکستان در ماه‌های اخیر منزوی شده است و در تلاش انتقام‌جویی و تشدید بحران می‌باشد. آنان معتقد هستند که سیاست‌های امریکا نیز در برابر پاکستان در حال تغییر است و این کشور خود را در یک موقعیت ضعیف می‌بیند.

به باور آنان، پروژه‌هایی که اخیراً از جانب هند در افغانستان ساخته شده و پروژه‌هایی که قرار است ساخته شود، نگرانی شدید پاکستان را برانگیخته است.

هند قرار است بر دریا‌های کابل، پنجشیر و کتر بندهای آبی بسازد. این بندها مانع رسیدن آب به افغانستان می‌شود. پاکستان به شدت به آب‌های افغانستان نیازمند است. پاکستان همچنان نگران نفوذ روز افزون هند در افغانستان می‌باشد. این کشور راه غلبه بر این موضوع را در دامن‌زدن به خشونت و هراس‌افکنی جست‌وجو می‌کند.

فیسبوک نامه

محمد اکرام اندیشمند

برخورد نظامی میان نظامیان مرزی افغانستان و پاکستان در تورخم به وقوع پیوست، نخستین جنگ مستقیم نظامیان پاکستان با نیروهای افغانستان نیست. برخی از هموطنان ما در زمان وقوع این گونه برخوردها بسیار احساساتی می‌شوند و از آماده‌گی خود برای جنگ مستقیم با پاکستان در دفاع از افغانستان سخن می‌گویند تا گویا با پاکستان یک‌طرفه کنند و افغانستان را برای ابد از شر پاکستان نجات دهند. اما هموطنان ما متوجه نمی‌شوند که جنگ پاکستان نه در تورخم و نقاط مرزی، بلکه در عمق خاک افغانستان و تا فاریاب و هرات و بادغیس و قندوز ادامه دارد. پاکستانی‌ها امارت طالبی خود را در درقند تخار و در کنار رود آمو -منطقه مرزی افغانستان با تاجکستان- بر پا کرده‌اند. نظامیان پاکستانی نه در تورخم که در ولایات مختلف افغانستان می‌جنگند. در این مقاله سایت افغان سباون - اشاره به مقاله هم‌رسانی شده- از جنگ مستقیم نظامیان پاکستانی در ولسوالی‌های گیلان و گیزاب ولایت غزنی سخن می‌رود و گفته می‌شود که پس از مرگ رهبران طالبان و به‌خصوص پس از قتل ملا اختر منصور حضور مستقیم نظامیان پاکستانی در جنگ بیشتر و گسترده‌تر شده است. وقتی پاکستانی‌ها به‌صورت مستقیم با نظامیان خود در داخل افغانستان می‌جنگند، آیا بهتر نیست تا دولت افغانستان به‌جای ضیاع وقت به‌نام مذاکره با طالبان با پاکستان وارد مذاکره شود؟

کاوه آهنگر

نبرد تورخم

روز گذشته مرز تورخم برای ساعاتی چند شاهد درگیری شدید میان نیروهای پاکستانی و قوای مسلح افغانستان بود. این نبرد که هنوز جزئیات کامل آن معلوم نیست، گفته می‌شود به دلیل این‌که نظامیان پاکستان می‌خواستند، در منطقه صفری سرحد دروازه ایجاد کنند و مرزبانان کشور جلو این کار آن‌ها را می‌گیرند، شروع شد و ساعات متعددی ادامه یافت. این‌که جنگ کردن با پاکستان به صلاح افغانستان است یا نه؟ و این‌که آیا ما می‌توانیم پاکستان را بدون این‌که وارد خاک‌های اصلی ما شود، در سرزمین خودش شکست بدهیم؟ و آیا قوت‌های نظامی ما از لحاظ تجهیزات نظامی می‌توانند با نیروهای مسلح پاکستان برابری کنند؟ سوالاتی‌اند که باید از جانب استراتژیست‌های نظامی و سیاست‌مداران کشور پاسخ داده شوند، اما آن‌چه برای ما در برابر هر تجاوز مهم و با اهمیت است، حفظ و وحدت و یکپارچه‌گی تمام مردم افغانستان در برابر تجاوز از هر نوعش است. دوستانی که در برابر حمله دیروز نظامیان پاکستان موقف صریح و روشن دارند، باید بدانند که طالبان پیش قراولان سپاه پاکستان هستند، اگر ما با پاکستان که با دار آن‌ها است دشمنیم، پس در نخست باید مزدوران آن‌ها را که از درون می‌خواهند ما را تضعیف کنند تا زمینه را برای غلبه دشمن بر ما فراهم کنند، نابود کنیم. شما فکر کنید اگر ده‌ها هزار نیروی مسلح کشور در مناطق مختلف مصروف نبرد با طالبان نمی‌بودند، همین دیروز حکومت می‌توانست هزاران سرباز را به مرز تورخم گسیل کند و ضرب شست محکمی بر نظامیان پاکستانی نشان بدهد تا دیگر جرأت نکنند، به حریم کشور ما تجاوز کنند.

عبدالحد هادف

مادر و ذهنیت عدمی

مادر از نمادهای قشنگی در زنده‌گی است که سبب طغیان عاطفه محبت در وجود انسان، یعنی فرزند، می‌شود. طغیان عاطفه محبت چیزی جز عشق نیست. انسان در مرتبه سلامت روحی و آدمیت خود حتما این طغیان را تجربه می‌کند و آن‌ها که نمی‌کنند، بیمار و مغلوک‌اند. اما در میان آن‌ها که از این نوع طغیان‌های هولناک در منظومه عواطف و احساسات خود به نفع عاطفه محبت در قبال مادر دارند، کسانی مثل من‌اند که از ذهنیت عدمی رنج می‌برند. این ذهنیت سبب می‌شود تا حظ وافری از عشق‌شان بگیرند و در زیر لایه حظ‌بردن‌شان از حس حسرت دردآمیزی نیز رنج ببرند. منظوم از ذهنیت عدمی، تن‌دادن به فویبای عدم است که از حتمیت مرگ انسان‌ها بر ذهن و روان آدمی هجوم می‌آورد. این حالت‌ها بیشتر در موارد تجربه مهر در برابر مادر و یا پدر رونما می‌گردد و همین امر سبب می‌شود تا هجوم حسرت به روزهایی که ممکن است این موجود گرانب‌ها را دیر یا زود از دست دهیم، روان آدمی را سخت می‌آزارد و به اصطلاح در نشئه او خار می‌زند. باز در چنین لحظاتی است که ایمان دینی انسان خیلی ارزش نمایی می‌کند که نوبدبخش زنده‌گی ابدی در یک مرحله تکامل یافته‌تر بعد از مرگ است. روز مادر گرامی باد!

بزرگ‌ترین سازمان مسلمانان امریکا حمله اورلاندو را محکوم کرد

شورای روابط اسلام-امریکا بزرگ‌ترین سازمان مسلمانان امریکا تیراندازی در یک کلوب شبانه در اورلاندو فلوریدا را محکوم کرده است.

مدیر اجرایی شورای روابط اسلام-امریکا روز یکشنبه با انتشار بیانیه‌ی تأکید کرد: قلب‌ها و دعاهای ما با خانواده‌های قربانیان این فاجعه است. هیچ توجیهی برای این‌گونه اقدامات تبهکارانه نمی‌تواند وجود داشته باشد.

باراک اوباما رئیس‌جمهور امریکا نیز در سخنانی، تیراندازی مرگ‌بار در اورلاندو را اقدامی تروریستی و تنفرآمیز ارزیابی کرده است.

این کشتار، مرگ‌بارترین تیراندازی در تاریخ ایالات متحده امریکا به شمار می‌رود. پیش از این مرگ‌بارترین حادثه تیراندازی در امریکا مربوط به سال ۲۰۰۷ میلادی و تیراندازی در ویرجینیا بود که در آن حادثه نیز ۳۲ نفر کشته شدند.

بامداد روز یکشنبه فردی به‌نام عمر متین که یک شهروند امریکایی افغانی تبار است با تیراندازی در یک باشگاه شبانه در شهر اورلاندو منجر به کشته شدن ۵۰ نفر و زخمی شدن ۵۳ نفر دیگر شد. فرد مهاجم پس از درگیری با پولیس امریکا کشته شد.

رئیس‌جمهوری هند:

ریشه‌کنی تروریسم با اقدام جمعی جامعه جهانی امکان‌پذیر است

رئیس‌جمهوری هند، تروریسم را یکی از مشکلات بزرگ کشورهای جهان دانست و تصریح کرد که ریشه‌کنی کردن تروریسم با اقدام جمعی جامعه جهانی امکان‌پذیر است.

پرناب موگرجی، روز دوشنبه در دیدار با «جان دارمانی ماهما» همتای غنایی خود، خاطر نشان کرد که تروریسم یک مشکل جهانی است که نیازمند همکاری همه کشورهای جهان دارد.

ا. تصریح کرد: هند حدود سه دهه است که در حال مبارزه با تروریسم است.

رئیس‌جمهوری هند، حل مشکلات کنونی جهان را نیازمند تغییر ساختار شورای امنیت سازمان ملل دانست و تصریح کرد: هند با جمعیتی عظیم و آفریقا به‌عنوان یک مرکز جذاب اقتصادی هم‌اکنون نماینده‌ی در شورای امنیت سازمان ملل ندارند.

او در ادامه با اشاره به علاقه هند برای سرمایه‌گذاری در غنا خاطر نشان کرد: در صورت فراهم شدن فرصت‌های مناسب، شرکت‌های هندی در این کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند.

پرناب موگرجی، رئیس‌جمهور هند روز یکشنبه سفره شش روزه خود را به غنا، ساحل عاج و نامیبیا آغاز کرد.

رئیس‌جمهوری هند، مهم‌ترین هدف خود را در این سفر گسترش رابط تجاری و سیاسی با این کشورها اعلام کرده است.

انتظار می‌رود که رئیس‌جمهور هند در دیدار خود با مقامات کشور غنا، توافق‌نامه‌هایی در خصوص صدور روایید و خط اعتباری با این کشور امضا کند.

طلا یکی از صادرات اصلی غنا است و طلای این کشور در هند از طرفداران زیادی دارد.

یونان اردوگاه‌های بیشتری را در مرز مقدونیه تخلیه می‌کند

پولیس یونان به دنبال ایجاد اقامتگاه‌های جدید برای آواره‌گان و پناهجویان، اردوگاه‌های موقت بیشتری را در مرز این کشور با مقدونیه تخلیه می‌کند.

تعداد بیشماری از نیروهای پولیس ضد شورش یونان دیروز دوشنبه و هم‌زمان با انتقال بیش از ۴۰۰ نفر از آواره‌گان و پناهجویان عراقی و سوری از اردوگاهی در نزدیکی جایگاه عرضه سوخت در مرز مقدونیه به اقامتگاه‌هایی در شهر «سالونیک» در شمال یونان، به محل اقامتگاه‌های موقت اعزام شدند.

به‌دنبال تخلیه اردوگاه موقت ایدومنی در ماه گذشته، حدود سه هزار نفر از پناهجویان و مهاجران در در سه مکان مختلف در اردوگاهی در نزدیک مرز مقدونیه مستقر هستند.

به‌دنبال اقدام برخی از کشورهای اروپایی در بستن مرزهای خود و توافق مارچ گذشته (اسفند ۹۴) بین اتحادیه اروپا و ترکیه درباره اخراج پناهجویان تازه‌وارد از دریای اژه، بیش از ۵۰ هزار پناهجو در یونان سرگردان هستند.

اتحادیه اروپا و ترکیه، مارچ گذشته به‌منظور کاستن از تعداد پناهجویانی که از مسیرهای پرخطر دریایی تلاش می‌کنند خود را به یونان برسانند، توافق کردند.

طبق این توافق، هر پناهجویی که پس از تاریخ ۱۸ مارچ (۲۸ اسفند ۹۴) وارد یونان می‌شود در صورتی که با درخواست پناهنده‌گی‌اش موافقت نشود، به ترکیه بازگردانده خواهند شد.

روزنامه گاردین بیشتر در گزارشی اعلام کرد که اردوگاه‌های جدید نگهداری پناهجویان تخلیه شده از اردوگاه ایدومنی دارای استانداردهای زنده‌گی و امکانات اولیه از جمله سیستم آبرسانی و برق نیستند.

افغانستان عضو فدراسیون بین‌المللی اسکی شد

افغانستان برای نخستین‌بار عضویت فدراسیون بین‌المللی اسکی را به‌دست آورده است.

فدراسیون بین‌المللی اسکی در خبرنامه‌ی اعلام کرده که عضویت افغانستان در پنجاهمین کنگره بین‌المللی اسکی در شهر کانکون مکزیک به تصویب رسید.

در این خبرنامه آمده است که کنگره بین‌المللی اسکی عضویت کشورهای افغانستان، کوزوو، پادشاهی تونگا، اوگاندا، نیجریه و اکوادور را که شاخص‌های لازم را تکمیل کرده‌اند، تصویب کرده است.

پنجاهمین کنگره بین‌المللی اسکی از ۶ تا ۱۰ جون با حضور ۹۰۰ شرکت کننده از کشورهای و نهادهای مختلف بین‌المللی در شهر کانکون مکزیک برگزار شد.

فدراسیون بین‌المللی اسکی که مرکز آن در سوییس است، مهم‌ترین نهاد ناظر بر برگزاری بازی‌های زمستانی در جهان است و در حال حاضر ۱۱۸ کشور عضو این فدراسیون است.

افغانستان کشور کوهستانی است و ورزش اسکی در سال‌های اخیر در این کشور روبه‌رشد بوده است.

ولایت کوهستانی بامیان در مرکز افغانستان در سال‌های اخیر شاهد برگزاری چندین مسابقه اسکی با حضور شرکت کننده‌گان افغانستانی و خارجی بوده است.

مقامات محلی بامیان هم اعلام کرده‌اند که قرار سال آینده یک پیست اسکی در این ولایت ساخته شود.

در ماه مارچ امسال ششمین دور مسابقات اسکی افغانستان با حضور اسکی‌بازان داخلی و خارجی در این ولایت برگزار شد.

این مسابقات از شش سال پیش، هر ساله در دامنه‌های کوه بابا در مرکز ولایت بامیان، با حمایت نهادهای بین‌المللی برگزار می‌شود.

چمن ورزشگاه هرات تا ۱۵ روز دیگر مصنوعی می‌شود

براساس گفته فدراسیون فوتبال افغانستان، کار ساخت چمن مصنوعی تنها ورزشگاه فوتبال در هرات تا ۱۵ روز دیگر به پایان خواهد رسید و سرانجام علاقه‌مندان به فوتبال در این شهر به آرزوی دیرینه خود خواهند رسید.

روز گذشته سید علی‌رضا آقازاده دبیر کل فدراسیون فوتبال افغانستان همراه با نماینده رسمی فیفا برای بازدید از روند کار این پروژه به هرات سفر کردند.

در همین حال کریم رحمانی رئیس فدراسیون فوتبال هرات می‌گوید: پس از پایان مرحله ساخت زیربنایی، اکنون زمین آماده هموارکردن فرش‌های چمن مصنوعی است و قرار است تا ۱۵ روز آینده کار این برنامه که توسط برنامه گل فدراسیون جهانی فوتبال فیفا ساخته شده است به پایه اكمال برسد.

هزینه ساخت این چمن حدود یک میلیون دالر گفته شده است.

هنوز بخش‌های دیگر از ورزشگاه هرات نیاز اساسی به بازسازی دارد. اما این چمن تا حدودی توانسته مشکلات بازیکنان را در درون زمین حل بسازد. فدراسیون فوتبال هرات در نظر دارد تا قدمی بعدی را برای فعال‌سازی نورافکن‌های این ورزشگاه بردارد.

فدراسیون فوتبال هرات اعلام کرده که این چمن می‌تواند انگیزه را در بین بازیکنان فوتبال بیشتر کند.

Mandegar

آلمان و چین در بازسازی افغانستان باهم همکاری می کنند

به حیث رئیس جمهور این کشور به کار آغاز نمود. به ویژه از سال گذشته به اینسو موجی از تعقیب ها علیه مدافعان حقوق شهروندی در چین ادامه دارد.

مناسبات اقتصادی و بحران های جهانی

به گفته خانم انگلا مرکل در اجلاس مشورتی چین و آلمان در سال ۲۰۱۴ بر سر یک چارچوکات کاری، استراتژی همه جانبه همکاری های مشترک میان چین و آلمان وارد مرحله جدید گردیده است. براساس این طرح همکاری های مشترک در خارج و سیاست های اقتصادی و انکشافی می توانند بیشتر توسعه یافته و متمرکز گردند.

لی کی چیانگ نیز گسترش مناسبات دو کشور را مورد تمجید قرار داده و بر اعتبار متقابل در مناسبات هردو کشور تأکید نمود؛ مناسباتی که با دیدارهای سران حکومت های هردو کشور تحکیم می یابند.

افزون بر این بحران های جهانی، گسترش مناسبات اقتصادی با چین و مناقشات چین با اروپا بر سر سنجش بازار اقتصاد و تشدید کنترل قانونی توسط سازمان های مستقل در چین که همچنان بر فعالیت های شرکای آلمانی این کشور تأثیرگذار خواهند بود، از جمله مسایل دیگر گفتگوهای مشورتی میان دو کشور را می سازند.

آهن، صنایع موترسازی و هواپیما نیز قراردادهایی میان دو کشور به امضاء رسیده اند.

بدتر شدن وضعیت حقوق بشر

یکی از موضوعات مهم مذاکرات کنونی خانم مرکل با سران چین را تضمین امنیت حقوقی برای شرکت های آلمانی در این کشور می سازد. مرکل گفته است: «برای ما همیشه مهم این است که شرکت های ما و نیز پروژه های ما از فضای امن قانونی برخوردار باشند.»

به گفته او، در ارتباط به گفتگوها در زمینه حکومت قانونمدار نمی توان حتی تصور نمود که به چه تعداد بخش های حقوقی برای مصرف کننده ها و نیز در امور عامه وجود دارند. مرکل افزود که «در این قسمت گفتگوهای بسیار عالی و قناعت بخش جریان دارند.»

این در حالیست که روز یکشنبه چین اعطای دکترای افتخاری به خانم مرکل از جانب دانشگاه نانجینگ، مرکل یک بار دیگر بر تضمین یک حکومت قانونمدار تأکید نمود. منتقدین نیز از بدتر شدن وضعیت حقوق بشر در چین پس از آغاز کار شی جین پینگ رئیس جمهور چین شاک می باشند. شی جین پینگ سال ۲۰۱۲ ریاست حزب کمونیست چین را به دوش گرفت و سال ۲۰۱۳ نیز

انگلا مرکل صدراعظم آلمان در همراهی با شش وزیر کابینه اش برای دیدار مشورتی حکومت های دو کشور به چین رفته است. در این سفر از جمله راجع به کمک در بازسازی افغانستان میان دو کشور توافقاتی صورت گرفته است.

لی کی چیانگ نخست وزیر چین ضمن مراسم ویژه نظامی از انگلا مرکل صدراعظم آلمان در پیکنگ استقبال نمود. سپس با مراسم خاصی در سالون بزرگ خلق، چهارمین اجلاس مشورتی حکومت های چین و آلمان آغاز گردید. خانم انگلا مرکل را در این سفر شش وزیر به شمول فرانک والتر اشتاینمایر وزیر خارجه، ولفگنگ شوبله وزیر مالیه و چندین عضو ارشد حکومت این کشور همراهی می کنند. مذاکرات کابینه های هر دو کشور آلمان و چین در فاصله هر دو سال یک بار برگزار می شود.

توافقات به شمول همکاری در بازسازی افغانستان پس از مذاکرات مذکور همچنان ۲۴ قرارداد همکاری های مشترک سیاسی و اقتصادی میان هردو کشور به امضاء رسیده است. گرید مولر وزیر امور انکشافی حکومت فدرال آلمان از اتحاد سوسیال مسیحیان این کشور گفته است که او همراه با گاو هوچینگ همتای چینیایی خویش برای ایجاد یک مرکز انکشافی دوامدار در زمینه حفاظت از منابع طبیعی جهان و مبارزه با فقر به توافق رسیده اند. به گفته او با این مؤاقتنامه فصل جدید همکاری ها میان هردو کشور آغاز گردیده است.

افزون بر این هر دو کشور می خواهند در بازسازی افغانستان نیز مشارکت داشته باشند. قراردادی میان دو کشور برای کمک از افغانستان در مبارزه با حوادث طبیعی و استخراج معدن نیز امضا شده است.

در زمینه های گسترش همکاری های دو جانبه به ویژه در امور حفظ محیط زیست، آموزش و بهداشت، تحکیم توانمندی ها در بخش های انکشافی و زراعت قابل تجدید و دوامدار، در عرصه شبکه های جدید تلفون های همراه، خطوط

«عاشقانه های نزار قبانی» چاپ شد

هارون مجیدی

نزار قبانی در سال ۱۹۲۳ در دمشق متولد شد. تحصیلات خود را در این شهر به پایان برد و در سال ۱۹۴۵ در رشته حقوق از دانشگاه دمشق فارغ التحصیل شد و سپس به استخدام وزارت خارجه سوریه درآمد و به مدت ۲۱ سال در سمت های دیپلماتیک در قاهره و آنکارا و لندن و مادرید و پکن و بیروت خدمت کرد.

بخشی از مقدمه و در واقع، شناسه نزار قبانی در کتاب عاشقانه هایش است که این کتاب به تازه گی از نشانی نشر زریاب در کابل به نشر رسیده است.

این عاشقانه ها را صادق دارابی برگردان کرده و نخستین کتاب نزار قبانی، یکی از معروف ترین عاشقانه سرایان جهان می باشد که در افغانستان و توسط ناشر افغانستانی به نشر رسیده است.

عاشقانه های نزار قبانی را آرش شری طراحی جلد کرده و برگ آرای آن را اندرابی به دوش داشته و در چاپ نخست بهار ۱۳۹۵ و در پنج صد شماره به نشر رسیده است. این کتاب در ۱۱۱ برگ، ۱۸۹ شعر را در خود دارد.

چنانی که گفته آمد، نام نزار قبانی از درخشان ترین های عاشقانه سرایی در جهان است که این شاعر اثرگذاری فراوانی در نوع نگاه و سرایش شماری از شاعران جوان افغانستان نیز داشته است.

شمار زیادی از پژوهشگران به این باور اند که ویژه گی قبانی در بیان عاشقانه ها مبتنی بر نوع نگاه خودش و تلقی منحصر به فردش از مقوله «عشق» است. گرچه قبانی سروده های با درونمایه سیاست و اجتماع نیز داشته، اما این عاشقانه های او بوده که بیشتر درخشیده و خواننده شده است.

از نزار قبانی چهل و دو دفتر در شعر و نثر برجای مانده است. در اشعار او عشق و زن و سیاست موضوعیت دارند و عاشقانه سرایی او بازتاب همه زوایای ذهنی ظریف و زیبایی شناسی و روان شناسی و دیدگاه های شرقی است.

نزار قبانی در سال ۱۹۶۶ از مشاغل دیپلماتیک استعفا کرد و به بیروت بازگشت و در آن جا موسسه ای انتشارات نزار قبانی را دایر کرد.

پس از شروع جنگ های داخلی در لبنان و کشته شدن همسرش، نخست به ژنو و سپس به لندن رفت و تا اواخر عمر در همان جا ماندگار شد. نزار قبانی در سال ۱۹۸۸ درگذشت و بنا بر وصیت خودش در آرامگاه خانواده گی در دمشق به خاک سپرده شد.

این شناسه را با دو شعر عاشقانه از نزار قبانی به فرجام می رسانم: یک:

دوستی دست های مان

از دوستی ما بی ریا تر

وقتی با هم در ستیزیم

و خشم گین از هم

زلال می شویم و عمیق

وقتی مشت های مان را

در هوا بلند می کنیم

دست های مان در آغوش هم فرو می روند

و به هم می چسبند

و به ساده گی مان چشمک می زند

دو:

بگذار

بر آینه های دستانت

بوسه زنم

و قبل از سفر

توشه یی بردارم

بگذار بخوابم

بر نت های پیانو

که از عمر من

چیزی باقی نمانده.

اعتراض به انباشته شدن درخواست های پناهنده گی در آلمان

چنین شکایتی زمانی می تواند معتبر باشد که مقامات آلمانی در تصمیم گیری در مورد درخواست پناهنده گی یک پناهجو در چهارچوب زمانی مشخص شده ناموفق باشند.

حدود یک سوم از این موارد شکایت در ایالت پرجمعیت نوردراین وستفالن در برابر محکمه قرار دارند. این ایالت شمار زیادی از پناهجویان را در جریان بحران مهاجرت اسکان داده است.

فرانک یورگن وایزه، رییس اداره امور پناهندگان و مهاجران در آلمان در ماه فبروری گفت مقامات در حال بررسی انبوهی از دوسیه های درخواست پناهنده گی هستند که انبار شده اند.

تنها سال گذشته بیش از ۱،۱ میلیون پناهجو وارد آلمان شده اند. وایزه گفت که بین ۶۷۰ تا ۷۷۰ هزار پناهجو که سال گذشته به آلمان وارد شده اند، هنوز پاسخ نهایی را در مورد درخواست های پناهنده گی شان دریافت نکرده اند.

وزارت داخله آلمان در پایان ماه اپریل گفت که تا ماه آگست سال گذشته رسیدگی به درخواست های پناهنده گی به طور متوسط بین ۵ تا ۶ ماه طول کشیده است.

مقامات آلمانی در پی بحران مهاجرت اعلام کردند که روند رسیدگی به درخواست های پناهنده گی را سرعت بخشیده و به سه ماه کاهش می دهند.

در حال حاضر شمار زیادی از پناهجویان در ایالت های مختلف این کشور اقامت دارند که در ماه های اخیر سال گذشته میلادی وارد آلمان شده اند و هنوز برای شان وقت مصاحبه داده نشده است.

هزاران پناهجو در آلمان از مقامات آلمانی به خاطر کندگی در روند رسیدگی به درخواست های پناهنده گی شان شکایت کرده اند. آلمان قبلا اعلام کرده بود روند رسیدگی به درخواست ها را سرعت می بخشد.

خبرگزاری فرانسه «ای اف پی» به اسنادی دست یافته است که نشان می دهد هزاران پناهجو علیه مقامات آلمانی شکایت ثبت کرده اند.

به گزارش دویچه وله، براساس گزارش این خبرگزاری تا آخر ماه مارچ سال روان میلادی ۳۲۷۱ دوسیه از این نوع شکایات در آلمان ثبت شده است.

اداره فدرال امور پناهندگان و مهاجران آلمان در پاسخ کتبی به سوال یک وکیل مدافع این آمار را ارائه کرده است.